

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, emerytowany urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, ma na utrzymaniu córkę, która cierpi na porażenie poprzeczne i z tego powodu wymaga wózka inwalidzkiego. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez skarżącego poprzedni wózek stał się bezużyteczny w wyniku złamania spowodowanego przez blokadę. Skarżący wniósł o przejęcie kosztów nabycia nowego wózka inwalidzkiego. Wniosek ten Komisja oddaliła.

Skarżący podnosi naruszenie jego praw powołując się na art. 72 i 110 regulaminu urzędników Wspólnot Europejskich w związku z pkt 4 lit. F) rozdziału XII załącznika I do wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia w razie choroby urzędników Wspólnot Europejskich.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2007 r. — Kurt-Wolfgang Braun-Neumann przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-79/07)**

(2007/C 235/57)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Merzig, Niemcy) (przedstawiciel: P. Ames, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia 1 sierpnia 2004 r. drugiej połowy renty rodzinnej po jego żonie Giseli Mandt, z domu Neumann, zmarłej w dniu 25 lipca 2004 r. wynoszącej za każdy miesiąc 1 670,84 EUR powiększonej o odsetki obliczone według stopy Europejskiego Banku Centralnego stosowanej do kredytu banku centralnego na koniec dnia powiększonego o 3 %,
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski zobowiązał się do wypłaty Skarżącemu 50 % renty rodzinnej jako wdowcowi po p. Giseli Mandt, z domu Neumann. Skarżący domaga się całej renty rodzinnej.

Skarga dotyczy decyzji Parlamentu Europejskiego uwzględniającej drugie małżeństwo zmarłej, mimo iż orzeczenie z dnia 6 września 1995 r., mocą którego tribunal de première instance

de Namur orzekł rozwód w odniesieniu do pierwszego małżeństwa nie został uznany przez Bayerisches Oberstes Landesgericht w postanowieniu z dnia 11 października 1999 r. Skarżący podnosi zatem, że jest jedynym „żyjącym małżonkiem” ponieważ drugie małżeństwo, jakie zawarła jego małżonka z p. Wolfgangiem Mandtem nie było małżeństwem ważnie zawartym.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2007 r. — Economidis przeciwko Komisji**(Sprawa F-80/07)**

(2007/C 235/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej reorganizacji dyrekcji generalnej RTD w zakresie, w jakim dotyczy ona obsadzenia w szczególności stanowisk kierowników wydziałów F.1 „Aspekty horyzontalne i koordynacja” i F.5 „Biotechnologia zdrowia”;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W październiku 2006 r., w ramach reorganizacji DG RTD, Komisja powołała panów H i X na stanowiska kierowników wydziałów F.1 i F.5. Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2006 r. wydanym w sprawie F-122/05 Economidis przeciwko Komisji (!) Sąd do spraw Służby Publicznej stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r. dotyczącej powołania pana H. na stanowisko kierownika wydziału „Biotechnologia i genomika stosowana”, będącego jednym z wydziałów tejże DG sprzed reorganizacji.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi po pierwsze naruszenie art. 233 WE, w zakresie, w jakim ze względu na reorganizację tej DG Komisja twierdzi, że wykonanie przez nią wyroku z dnia 14 grudnia 2006 r. jest niemożliwe. Zdaniem skarżącego, jako że stwierdzona została nieważność decyzji z dnia 23 grudnia 2004 r. pan H. nie mógł być zostać ponownie powołany na kierownika wydziału w ramach reorganizacji odnośnej DG.

Ponadto skarżący podnosi, że zachodzi jedna z dwóch ewentualności: albo wydział „Biotechnologia i genomika stosowania” wciąż istnieje, tyle tylko, że pod inną nazwą i realizuje na nowo określone zadania, albo też wydział ten został zlikwidowany. W pierwszym przypadku administracja ma obowiązek wykonania wyroku z dnia 14 grudnia; w drugim — administracja powinna była wszcząć procedurę w sprawie obsadzenia stanowisk kierowników wydziałów, które miała objąć reorganizacja i umożliwić skarżącemu złożenie swojej kandydatury. Nie przeprowadzając procedury w sprawie obsadzenia stanowiska pozwana naruszyła art. 4, 7, 27 i 29 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz zasadę przewidywalności kariery.

(¹) Dz.U. C 331 z 30.12.2006, str. 47.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2007 r. — Dittert przeciwko Komisji

(Sprawa F-82/07)

(2007/C 235/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Daniel Dittert (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: B. Cortese i C. Cortese, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich o awansowaniu skarżącego do grupy AD9, a nie do grupy AD 10, w ramach postępowania w sprawie awansu za 2006 r., potwierdzonej decyzją tej samej instytucji z dnia 23 kwietnia 2007 r. w sprawie oddalenia zażalenia nr R/132/07 skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji powołany na czas nieokreślony, po awansie do dawnej grupy zaszerogowanie A7 ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2002 r. miał prawo awansu z dniem 30 kwietnia 2004 r. do grupy A6. W dniu 1 maja 2004 r. organ powołujący zastąpił grupę A7 w aktach osobowych skarżącego nową grupą A*8 podając jako przyczynę zmiany „reformę ścieżki kariery z dnia 1 maja 2004 r.” W następstwie tego, grupa A*8 przekwalifikowana została na grupę AD 8 ze skutkiem od dnia 1 maja 2006 r.

Skarżący podnosi, że zarówno urzędnicy awansowani w 2004 r. jak i ci w 2005 lub 2006 z dawnej grupy A7, awansowani byli

po wejściu w życie zmian do regulaminu pracowniczego, jedni powołani zostali jednak do grup A*10/AD 10, a inni, w tym skarżący, powołani zostali do grupy A*9/AD9. Skarżący podnosi naruszenie zasad równego traktowania i ekspektatywy rozwoju ścieżki kariery.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2007 r. — Zangerl-Posselt przeciwko Komisji

(Sprawa F-83/07)

(2007/C 235/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brigitte Zangerl-Posselt (Saarbrücken, Niemcy) (przedstawiciel: S. Paulmann, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej EPSO/AST/27/06 [asystencji (AST1) języka niemieckiego], przekazanej pismem EPSO z dnia 18 czerwca 2007 r. i potwierdzonej pismem z dnia 25 lipca 2007 r., o niedopuszczeniu skarżącej do egzaminów praktycznych i ustnych w tym konkursie;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja konkursowa konkursu EPSO/AST/27/06 [asystencji (AST1) do zadań sekretarskich z językiem niemieckim] nie dopuściła skarżącej do udziału w egzaminach praktycznych i ustnych z uwagi na brak wymaganego dyplomu (Abitur).

Skarżąca twierdzi, że dyplom (Realschulabschluss) jest zgodny z wymogami części A pkt II.1 lit. ii) ogłoszenia o konkursie. Podnosi ona, że klasyfikacja dyplomów zarówno w Niemczech jak i na szczeblu europejskim, opiera się na Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji z 1997 r. (ISCED) ustalonej przez UNESCO, której terminologia została również przejęta w ogłoszeniu o konkursie. Realschulabschluss wchodzi tym samym w zakres dyplomów poświadczających ukończenie cyklu nauczania poziomu szkoły średniej (poziom 2 ISCED) i otwiera dostęp do kształcenia po szkole średniej (poziom 4 ISCED).

Skarżąca twierdzi ponadto, że decyzja pozwanej jest oparta na niewystarczającym i błędnym uzasadnieniu.